

Bruselj, 16. julij 2018
(OR. en)

11203/18

EF 209
ECOFIN 743
DELECT 122

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	13. julij 2018
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	C(2018) 4404 final
Zadeva:	DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../... z dne 13.7.2018 o spremembi Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije

V prilogi vam pošiljamo dokument C(2018) 4404 final.

Priloga: C(2018) 4404 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 13.7.2018
C(2018) 4404 final

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 13.7.2018

o spremembi Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE DELEGIRANEGA AKTA

1.1. Splošno ozadje o ureditvi glede likvidnosti in delegirani uredbi o količniku likvidnostnega kritja

Bridke izkušnje med finančno krizo po celem svetu so pokazale, da so potrebna stroga pravila o likvidnosti. Zaradi odsotnosti teh pravil so nekatere kreditne institucije postale preveč odvisne od kratkoročnega financiranja in zagotavljanja likvidnosti s strani centralnih bank, na koncu pa jih je bilo treba reševati z velikimi finančnimi injekcijami iz javnih sredstev.

Potreba po strožjih pravilih o likvidnosti je priznana na mednarodni ravni, zato so bili standardi s tega področja vključeni v tako imenovani okvir Basel III, ki ga je pripravil Baselski odbor za bančni nadzor. Cilj količnika likvidnostnega kritja je preprečiti tveganje prevelikega zanašanja na kratkoročno financiranje in zagotavljanje likvidnosti s strani centralnih bank z uvedbo zahteve, da imajo kreditne institucije dovolj likvidnih sredstev (tj. sredstev, ki se lahko unovčijo z majhno izgubo vrednosti ali brez izgube vrednosti), da lahko zdržijo presežek likvidnostnih odlivov v primerjavi s prilivi, ki se lahko pričakuje v stresnem obdobju 30 koledarskih dni.

Sozakonodajalca sta junija 2013 s sprejetjem Uredbe (EU) št. 575/2013¹ (uredba o kapitalskih zahtevah ali CRR) uvedla splošno zahtevo glede likvidnostnega kritja (člen 412(1) CRR) in zahtevo glede poročanja (členi 415 do 425 CRR) za vse institucije (kreditne institucije in investicijska podjetja). Poleg tega sta s členom 460 CRR Komisijo pooblastila, da podrobno določi splošno zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije. Komisija je sprejela Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014² (delegirana uredba o količniku likvidnostnega kritja), ki je začela veljati 1. oktobra 2015. Delegirana uredba o količniku likvidnostnega kritja določa, katera sredstva se štejejo za likvidna (tako imenovana visokokakovostna likvidna sredstva) in kako morajo kreditne institucije izračunati pričakovane denarne odlive in prilive v stresnem obdobju 30 koledarskih dni. Količnik likvidnostnega kritja je ena najpomembnejših novosti CRR v primerjavi s predhodno bonitetno zakonodajo EU. Čeprav je slednja prav tako vsebovala splošna pravila o likvidnosti, ni vključevala podrobnih pravil v zvezi s sestavo likvidnih sredstev in načinom izračuna neto denarnih odlivov.

1.2. Ozadje sprememb delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja

Na podlagi prvih izkušenj z uporabo količnika likvidnostnega kritja in na podlagi razprav z državami članicami Komisija meni, da je primerno sprejeti nekatere omejene spremembe delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja, da se izboljša njena uporaba v praksi in omogoči doseganje njenih ciljev.

Prva in najpomembnejša sprememba je polna uskladitev izračuna pričakovanih likvidnostnih odlivov³ in prilivov⁴ pri pogodbah o začasni prodaji (repo poslih⁵), pogodbah o začasnem

¹ Uredba (EU) št. 575/2013, UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

² UL L 11, 17.1.2015, str. 1.

³ Člen 28(3) delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja.

⁴ Točka (b) člena 32(3) delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja.

⁵ Pri repo poslu se izposodi denar, kot zavarovanje pa zastavi vrednostni papir, pogosto državna obveznica. Pri povratnem repo poslu gre za isti posel, vendar z vidika osebe, ki posodi denar. Pri zamenjavi zavarovanja se en vrednostni papir začasno zamenja za drugega.

nakupu (povratnih repo poslih) in poslih zamenjave zavarovanja⁶ z mednarodnim standardom za likvidnost, ki ga je zasnoval Baselski odbor za bančni nadzor. Čeprav je obravnava teh poslov v delegirani uredbi o količniku likvidnostnega kritja v skladu s tisto v CRR in se ji v številnih razpravah pred sprejetjem delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja ni nasprotovalo, je več zainteresiranih strani pozneje zahtevalo, naj bo izračun denarnih odlivov neposredno povezan s stopnjo podaljšanja posla (usklajeno z odbitkom na dano zavarovanje s premoženjem, uporabljenim za denarno obveznost, kot v standardu Baselskega odbora za bančni nadzor) in ne z likvidnostno vrednostjo povezanega zavarovanja s premoženjem. Ta pristop bi bilo treba uporabiti tudi za zamenjave zavarovanja. Ta sprememba bi zagotovila, da bi bili odlivi in prilivi pri istih transakcijah simetrični, in s tem olajšala učinkovito upravljanje likvidnosti, zlasti za mednarodno dejavne kreditne institucije.

Druga vsebinska sprememba zadeva obravnavo nekaterih rezerv⁷, ki jih imajo centralne banke tretjih držav. V skladu z obstoječo delegirano uredbo o količniku likvidnostnega kritja se lahko rezerve, ki jih ima kreditna institucija v centralni banki tretje države, ki ji je imenovana zunanja bonitetna agencija (ECAI) dodelila bonitetno oceno stopnje kreditne kvalitete 1, obravnavajo kot likvidno sredstvo stopnje 1⁸, če lahko kreditna institucija dvigne take rezerve kadar koli v stresnih obdobjih in če so bili pogoji za tak dvig določeni v sporazumu med centralno banko, v kateri se hranijo rezerve, in nadzornim organom te tretje države. Isto obravnavo bi bilo ustrezno razširiti tudi na tiste rezerve pri centralnih bankah, ki jim imenovana ECAI ni dodelila stopnje kreditne kakovosti 1⁹, če se rezerve lahko uporabijo za kritje neto likvidnostnih odlivov v stresnih razmerah, ki so v isti valuti, kot je valuta, v kateri so denominirane v rezerve. Navsezadnje lahko centralna banka zagotovi likvidnost v svoji valuti in bonitetna ocena centralne banke je manj pomembna za namene likvidnosti kot za namene solventnosti. Poleg tega bi bilo primerno priznati različne pravne instrumente, ki se v tretjih državah uporabljajo za določitev pogojev za dvig rezerv, vključno s sporazumi med centralnimi bankami in nadzornimi organi, pa tudi lokalnimi pravili o količniku likvidnostnega kritja. Nazadnje bi bilo primerno, da se rezerve, ki jih imajo podružnice kreditnih institucij EU v tretjih državah, priznajo kot likvidna sredstva stopnje 1, če izpolnjujejo potrebne pogoje. Brez teh sprememb bi bile rezerve v centralnih bankah, ki jim imenovana ECAI ni dodelila bonitetne ocene kreditne stopnje 1, izključene iz likvidnostnega blažilnika, tudi če bi bile priznane pri lokalnem izvajanju količnika likvidnostnega kritja. Zato bi te spremembe zagotovile pravičnejšo obravnavo teh rezerv. Prav tako bi se izboljšala usklajenost s standardom Baselskega odbora za bančni nadzor.

Tretja vsebinska sprememba se nanaša na opustitev¹⁰ minimalne velikosti izdaje za nekatera likvidna sredstva zunaj EU. Zahteve glede najmanjše velikosti izdaje veljajo za številna likvidna sredstva iz EU¹¹. Posledično se taka pravila uporabljajo na konsolidirani ravni v zvezi z likvidnimi sredstvi, ki jih posedujejo družbe zunaj EU, ki so podrejene družbe

⁶ Odlivi/prilivi iz zamenjav zavarovanja v skladu s členom 28(4) oziroma členoma 32(3)(e) delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja.

⁷ Točka (d) člena 10(1) delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja.

⁸ Na splošno se lahko likvidna sredstva stopnje 1 (razen nekaterih kritih obveznic) brez omejitev uporabljajo v likvidnostnem blažilniku, medtem ko je uporaba sredstev stopnje 2A omejena na največ 15 %, uporaba sredstev stopnje 2B pa na največ 40 % likvidnostnega blažilnika.

⁹ To bi lahko na primer potencialno vplivalo na rezerve v centralnih bankah držav, kot so Turčija, Brazilija, Kitajska, Indija, Maroko, Alžirija, Ukrajina in Vietnam.

¹⁰ Točka (aa) člena 2(3) delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja.

¹¹ Zahteve glede najmanjše velikosti izdaje veljajo za krite obveznice, podjetniške obveznice in listinjenja, ne pa za denarna sredstva, državne vrednostne papirje in sredstva centralnih bank. Standard Baselskega odbora za bančni nadzor ne predpisuje take zahteve.

nadrejene kreditne institucije v EU. To povzroči izključitev likvidnih sredstev, ki jih podrejena družba poseduje za izpolnjevanje lokalnih zahtev glede likvidnostnega kritja, saj so ta likvidna sredstva sicer primerna in sprejemljiva po lokalnih pravilih za likvidnostno kritje, vendar pa ne izpolnjujejo zahteve glede najmanjše velikosti izdaje v EU. To bi lahko povzročilo pomanjkanje likvidnih sredstev za nadrejeno kreditno institucijo v EU na konsolidirani ravni, ker bi bila zahteva glede likvidnostnega kritja, ki izhaja iz podrejene družbe zunaj EU, vključena v konsolidirano zahtevo glede likvidnostnega kritja, zadevna primerna likvidna sredstva, ki jih ima podrejena družba zunaj EU, pa bi bila izključena zaradi uporabe merila glede najmanjše velikosti izdaje v EU. Zato se za namene konsolidacije predlaga opustitev vseh veljavnih zahtev glede najmanjše velikosti izdaje za likvidna sredstva tretje države, ki jih poseduje podrejena družba zunaj EU. Področje uporabe predlagane opustitve bi bilo omejeno na sredstva v tretjih državah za kritje neto likvidnostnih odlivov v stresnih razmerah v isti valuti, če se sredstva štejejo za likvidna sredstva v skladu z nacionalno zakonodajo tretje države.

Četrta vsebinska sprememba se nanaša na uporabo mehanizma poravnave¹² za izračun likvidnostnega blažilnika. Za zagotovitev, da uporaba količnika likvidnostnega kritja ne bi ovirala učinkovitega prenosa denarne politike v gospodarstvo, in ker se za zavarovane posle z ECB ali centralno banko države članice lahko pričakuje, da se bodo v okoliščinah hudih stresnih dogodkov obnovili, se pri mehanizmu poravnave predlaga uvedba opustitve za zavarovane posle z ECB ali centralno banko države članice, če posli i) vsaj na eni strani vključujejo visokokakovostna likvidna sredstva in ii) zapadejo v naslednjih tridesetih koledarskih dneh. Pri tej opustitvi bi se uporabila ustrezna varovala in predhodna odobritev pristojnega organa po posvetovanju s centralno banko, ki je nasprotna stranka v poslu, pa tudi z ECB, kadar je centralna banka centralna banka Eurosistema, da bi se izognili morebitnim priložnostim za regulativno arbitražo ali negativnim spodbudam za kreditne institucije. Poleg tega se za boljšo uskladitev delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja s standardom Baselskega odbora za bančni nadzor predlaga, da se zavarovanje s premoženjem, prejeta v poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti, izključi iz mehanizma poravnave.

Zadnja vsebinska sprememba zadeva vključitev novih meril za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje (listinjenje STS) v delegirano uredbo o količniku likvidnostnega kritja. Natančneje, predlaga se, naj se listinjenja STS štejejo za visokokakovostna likvidna sredstva stopnje 2B, če izpolnjujejo pogoje iz člena 13 delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja. Uredba o listinjenju STS¹³ določa seznam meril, ki opredeljujejo listinjenja STS. Na podlagi predloga bi se večina meril, določenih v delegirani uredbi o količniku likvidnostnega kritja, nadomestila s sklici na uredbo o listinjenju STS. Merila, ki se nanašajo na likvidnost (kot so merila glede velikosti izdaje, vrste osnovnih izpostavljenosti ali bonitetna ocena), bi se ohranila.

Nazadnje se predlaga pojasnitev nekaterih obstoječih pravil.

1.3. Ocena učinka

¹² Mehanizem poravnave je namenjen izračunavanju največjega dovoljenega deleža visokokakovostnih likvidnih sredstev stopnje 2A in 2B v likvidnostnem blažilniku. Za izračun zneska visokokakovostnih likvidnih sredstev, ki jih ima institucija, delegirana uredba o količniku likvidnostnega kritja zahteva poravnavo poslov, ki zapadejo v naslednjih 30 koledarskih dneh, pri katerih se visokokakovostna likvidna sredstva izmenjajo na vsaj eni strani posla.

¹³ Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35–80).

Glede na omejeni obseg vsebinskih sprememb podrobna ocena učinka ni predlagana. V nadaljevanju je predstavljena analiza na visoki ravni glede učinka predlaganih sprememb.

Učinek predlagane spremembe na odlive in prilive pri repo poslih, povratnih repo poslih in poslih zamenjave zavarovanja bi moral biti razmeroma nevtralen ali zanemarljiv¹⁴.

Tudi učinek obravnave nekaterih rezerv pri centralnih bankah, ne bi smel biti prevelik, saj je znesek teh rezerv omejen. Poleg tega bi bil učinek nadalje omejen z zaščitnimi ukrepi iz predloga, tj. ker bi bila obravnava omejena na likvidna sredstva, uporabljena za kritje neto likvidnostnih odlivov v stresnih razmerah, ki so nastali v ustrezni valuti.

Predlagana opustitev najmanjše velikosti izdaje za nekatera likvidna sredstva, ki niso iz EU, bi nekoliko izboljšala likvidnostni položaj v zvezi s posli zunaj EU na konsolidirani ravni. Izboljšanje bi bilo najverjetneje omejeno, ker i) bi predlagana opustitev načeloma¹⁵ vplivala samo na likvidna sredstva, ki niso stopnje 1 in ki so omejena na največ 40 % likvidnostnega blažilnika; ii) znesek likvidnih sredstev, ki niso iz EU in bi jih bilo mogoče priznati, ne bi smel presegati neto likvidnostnih odlivov v stresnih razmerah, ki bi nastali v ustrezni valuti in bi izhajali iz podrejene družbe, ki poseduje ta sredstva, ter (iii) bi morala biti sredstva, za katera bi veljala opustitev, likvidna v skladu z zahtevami EU in bi morala izpolnjevati lokalne likvidnostne zahteve.

Izključitev zavarovanja s premoženjem, prejetega v poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti, iz mehanizma poravnave po pričakovanjih ne bo imela bistvenega vpliva na raven količnika likvidnostnega kritja, opustitev, uvedena za zavarovane posle z ECB ali centralno banko države članice, pa je pogojena s sklepi pristojnih organov. Mehanizem poravnave se upošteva le pri uporabi omejitev glede deleža visokokakovostnih likvidnih sredstev v likvidnostnem blažilniku.

Kar zadeva uskladitev z opredelitvijo listinjenj STS, naj bi bil po pričakovanjih učinek precej majhen, saj je skupni znesek listinjenj, ki se posedujejo kot likvidna sredstva, omejen zaradi omejitve deleža sredstev stopnje 2B v likvidnostnem blažilniku in zahtev glede razpršenosti.

In končno, učinek predlaganih pojasnil se lahko šteje za ničnega ali zanemarljivega.

2. POSVETOVANJA PRED SPREJETJEM DELEGIRANEGA AKTA O SPREMEMBAH DELEGIRANE UREDBE O KOLIČNIKU LIKVIDNOSTNEGA KRITJA

Organiziranih je bilo več srečanj s strokovnjaki iz držav članic za razpravo o tehničnih učinkih predvidenih sprememb ubeseditve. Pri teh izmenjavah mnenj so kot opazovalci sodelovali uslužbenci Evropskega parlamenta, ki so imeli zelo dragoceno vlogo pri zagotavljanju tehnične pravilnosti sprememb besedila.

Poleg tega je Komisija, čeprav a) večina sprememb besedila ni vsebinskih (gre le za pojasnila obstoječih pravil) in b) so vsebinske spremembe razmeroma nepomembne, organizirala uradna posvetovanja z zainteresiranimi stranmi prek portala za boljše pravno urejanje in se

¹⁴ Pri repo poslih gre predvsem za spremembo ubeseditve. Pri povratnih repo poslih je, če se zanemari presežno zavarovanje s premoženjem in predpostavlja, da je tržna vrednost posojenega vrednostnega papirja enaka posojenim denarnim sredstvom, likvidnostna vrednost vrednostnega papirja enaka posojenim denarnim sredstvom, zmanjšanim za ustrezni odbitek. Zamenjave zavarovanja so manj pogoste.

¹⁵ Najmanjša velikost izdaje za sredstva stopnje 1, z izjemo kritih obveznic, se ne uporablja. Medtem ko obstaja najmanjša velikost izdaje za krite obveznice stopnje 1, krite obveznice, ki niso iz EU, niso upravičene do obravnave kot sredstva stopnje 1.

posvetovala s strokovno skupino za bančništvo, plačila in zavarovanje. Komisija je na obeh posvetovanjih prejela skupaj več kot 30 odgovorov, ki so se izkazali za zelo dragocene v smislu izboljšanja predlaganega osnutka delegirane uredbe.

Na podlagi prejetih povratnih informacij so bile nekatere predlagane spremembe črtane, da bi se ponovno uporabljale obstoječe določbe delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja. Eden takih primerov je opredelitev vlog na drobno, kjer se je v pretežnem številu prejetih pripomb kritizirala uvedba pojma „povezanih strank“, ki naj ne bi bil ustrezen z vidika likvidnostnega tveganja in bi ga bilo zelo težko izvajati, zlasti zaradi vprašanja razpoložljivosti podatkov. Ta opredelitev je bila potem odstranjena iz besedila, da se ne bi podvajale opredelitve iz uredbe o kapitalskih zahtevah. Podobno je bilo črtano tudi pooblastilo pristojnih organov, da zavrnejo vključitev upravičenih sredstev tretjih držav v likvidnostni blažilnik, zaradi pripomb, da bi se tako zagotovila usklajena uporaba zahteve glede likvidnostnega kritja na ravni EU in da zaščitni ukrepi v zvezi z vključitvijo sredstev tretjih držav v likvidnostni blažilnik že zadostujejo. Poleg tega je bil črtan predlog za priznanje sredstev, ki jih izdajo subjekti javnega sektorja iz tretjih držav, kot sredstva stopnje 1 pod določenimi pogoji, saj so nekateri v pripombah poudarili, da predlagana obravnava ni v skladu s standardom Baselskega odbora za bančni nadzor in je zato v nasprotju z navedeno namero, da se s tem standardom uskladi delegirani akt o količniku likvidnostnega kritja. Poleg tega je bilo v nekaterih odgovorih poudarjeno, da bi predlagane spremembe v zvezi z obravnavo prilivov promocijskih kreditov, odobrenih prek posredniških kreditnih institucij, znatno razširile področje uporabe obstoječe obravnave in da se razširitev izvaja brez ustrezne utemeljitve. Glede na to, da namen predlaganih sprememb ni bil razširiti obsega obravnave, so bile tudi te odpravljene. V istem smislu se sklicevanje na člen 26 delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja v zvezi s soodvisnimi tokovi v okviru izvzetja iz zgornje meje za prilive ni črtalo, kakor je bilo prvotno predlagano, saj je bilo v pripombah poudarjeno, da bi to neupravičeno razširilo področje uporabe obravnave. Nazadnje je bila črtana specifikacija izračuna odlivov v primeru morebitnega dvojnega štetja, saj je več anketirancev poudarilo, da ni jasna in da ni prave utemeljitve za njeno uvedbo za odlive, ne da bi se podobno določilo za prilive in likvidna sredstva.

Prejete povratne informacije so prav tako privedle do več sprememb, ki so bile namenjene pojasnitvi predloga, kot je na primer obravnava rezerv v centralni banki tretje države, delnic in enot kolektivnih naložbenih podjetij (KNP) ter zavarovanih poslov in zamenjav zavarovanja.

Upoštevale se niso vse prejete pripombe. Številne so predlagale spremembe, ki niso bile v skladu s ciljem predloga, in sicer sprejetjem le omejenega števila vsebinskih sprememb delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja, predvsem zaradi njene nadaljnje uskladitve z baselskim standardom in odprave nekaterih tehničnih vprašanj.

3. PRAVNI ELEMENTI DELEGIRANEGA AKTA

Zaradi omejenega obsega sprememb obstoječe delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja se predlaga, da se sprejmejo spremembe navedene uredbe in ne celotno novo besedilo. S tem bi se ohranila struktura prvotne delegirane uredbe o količniku likvidnostnega kritja. V skladu s členom 462 CRR je Komisija še naprej pooblaščen za nedoločen čas, da pregleda delegirano uredbo.

4. ČASOVNI RAZPORED IN POSTOPEK

Po sprejetju bosta delegirano uredbo pregledala Evropski parlament in Svet.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 13.7.2018

o spremembi Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012¹ in zlasti člena 460 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 2015/61² bi bilo treba spremeniti, da bi se izboljšala usklajenost z mednarodnimi standardi in olajšalo učinkovitejše upravljanje likvidnosti s strani kreditnih institucij.
- (2) Za ustrezno upoštevanje dejavnosti, ki jih izvajajo kreditne institucije, dejavne zunaj Unije, bi bilo treba opustiti vse zahteve za najmanjšo velikost izdaje, ki se nanašajo na likvidna sredstva, ki jih ima podrejeno podjetje v tretji državi, tako da se lahko takšna sredstva priznajo za namene konsolidacije. V nasprotnem primeru bi lahko nadrejeni instituciji primanjkovalo likvidnih sredstev na konsolidirani ravni, ker bi bila zahteva glede likvidnosti, ki izhaja iz podrejene družbe v tretji državi, vključena v konsolidirano zahtevo glede likvidnosti, sredstva, ki jih ima ta podrejena družba za izpolnjevanje zahteve glede likvidnosti v tretji državi, pa bi bila izključena iz konsolidirane zahteve glede likvidnosti. Vendar bi bilo treba sredstva podrejene družbe v tretji državi priznati samo do ravni neto likvidnostnih odlivov v stresnih razmerah, nastalih v isti valuti, v kateri so sredstva denominirana, ki izhajajo iz te podrejene družbe. Poleg tega bi bilo treba sredstva, enako kot velja za sredstva katere koli druge tretje države, priznati samo, če se štejejo za likvidna sredstva v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne tretje države.
- (3) Znano je, da lahko centralne banke zagotovijo likvidnost v svoji valuti in da je bonitetna ocena centralnih bank manj pomembna za namene likvidnosti kot za namene solventnosti. Zato in da bi se pravila iz Delegirane uredbe (EU) 2015/61 tesneje uskladila z mednarodnim standardom ter bi se zagotovili enaki konkurenčni pogoji za mednarodno dejavne kreditne institucije, bi morale biti rezerve, ki jih ima podrejena družba ali podružnica kreditne institucije Unije v centralni banki tretje države, ki ji imenovana zunanja bonitetna agencija ni dodelila bonitetne ocene stopnje kreditne

¹ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1).

kvalitete 1, upravičene do obravnave kot likvidna sredstva stopnje 1, če so izpolnjeni določeni pogoji. Natančneje, te rezerve bi morale biti primerna za takšno obravnavo, če jih sme kreditna institucija v stresnih obdobjih kadar koli dvigniti, poleg tega pa so pogoji za njihov dvig določeni v sporazumu med nadzornim organom tretje države in centralno banko, v kateri so rezerve, ali v veljavnih predpisih tretje države. Vendar bi se morale navedene rezerve priznati kot sredstva stopnje 1 samo za kritje neto likvidnostnih odlivov v stresnih razmerah, ki so nastali v isti valuti, v kateri so denominirane rezerve.

- (4) Primerno je upoštevati Uredbo (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶. Navedena uredba vsebuje merila za določitev, ali je listinjenje mogoče opredeliti kot preprosto, pregledno in standardizirano listinjenje (v nadaljnjem besedilu: listinjenje STS). Glede na to, da ta merila zagotavljajo, da so listinjenja STS visoke kakovosti, bi se morala uporabiti tudi za določanje, katera listinjenja se štejejo za visokokakovostna likvidna sredstva za izračun zahteve glede likvidnostnega kritja. Listinjenja bi zato morala biti primerna za sredstva stopnje 2B za namene Delegirane uredbe (EU) 2015/61, če poleg meril, že določenih v Delegirani uredbi (EU) 2015/61, ki so specifična za njihove likvidnostne značilnosti, izpolnjujejo vse zahteve iz Uredbe (EU) 2017/2402.
- (5) Izvajanje Delegirane uredbe (EU) 2015/61 ne bi smelo ovirati učinkovitega prenosa denarne politike v gospodarstvo. Lahko se pričakuje, da se bodo v okoliščinah hudih stresnih razmer posli z ECB ali centralno banko države članice obnovili. Zato bi bilo treba pristojnim organom omogočiti, da opustijo mehanizem poravnave za izračun likvidnostnega blažilnika pri zavarovanih poslih z ECB ali centralno banko države članice, če posli na vsaj eni strani posla vključujejo visokokakovostna likvidna sredstva in zapadejo v naslednjih 30 koledarskih dneh. Vendar bi se morali pristojni organi pred odobritvijo opustitve posvetovati s centralno banko, ki je nasprotna stranka v poslu, in tudi z ECB, če je zadevna centralna banka centralna banka Eurosistema. Poleg tega bi morala biti opustitev pogojena z ustreznimi varovali, da se preprečijo morebitne možnosti za regulativno arbitražo ali negativne spodbude za kreditne institucije. Nazadnje, da bi se predpisi Unije bolj uskladili z mednarodnim standardom, ki ga je določil Baselski odbor za bančni nadzor, bi bilo treba poleg tega zavarovanje s premoženjem, prejeto v poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti, izključiti iz mehanizma poravnave.
- (6) Poleg tega bi morala biti obravnava stopenj odlivov in prilivov za repo posle, povratne repo posle in zamenjave zavarovanja v celoti usklajena s pristopom v mednarodnem standardu za količnik likvidnostnega kritja, ki ga je določil Baselski odbor za bančni nadzor. Natančneje, izračun denarnih odlivov bi moral biti neposredno povezan s stopnjo podaljšanja posla (usklajeno z odbitki pri danem zavarovanju s premoženjem, uporabljenimi za denarno obveznost, kot v standardu Baselskega odbora za bančni nadzor) in ne z likvidnostno vrednostjo povezanega zavarovanja s premoženjem.
- (7) Zaradi različnih razlag, ki so se pojavile, je pomembno pojasniti različne določbe Delegirane uredbe (EU) 2015/61, zlasti glede izpolnjevanja zahteve glede likvidnostnega kritja; primernosti sredstev iz blažilnika, vključenih v skupino, na voljo za pridobitev financiranja v okviru neodobrenih kreditnih linij, ki jo upravlja centralna

¹⁶ Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).

banka, enot kolektivnih naložbenih podjetij in vlog ter drugega financiranja v združenih mrežah in institucionalnih shemah za zaščito vlog; izračuna dodatnih likvidnostnih odливov za druge produkte in storitve; odobritve prednostne obravnave za okvirne kredite in okvirne likvidnostne kredite znotraj skupine; obravnave kratke pozicije in priznanja denarnih zneskov iz naslova vrednostnih papirjev, ki zapadejo v naslednjih 30 koledarskih dneh.

- (8) Delegirano uredbo (EU) 2015/61 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –
SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 se spremeni:

- (1) v členu 2(3) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) (a) sredstva tretje države, ki jih poseduje podrejena družba v tretji državi, se lahko priznajo za likvidna sredstva za namene konsolidacije, če se štejejo za likvidna sredstva v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne tretje države, ki določa zahtevo glede likvidnostnega kritja, in izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:

- (i) sredstva izpolnjujejo vse zahteve iz naslova II te uredbe;
- (ii) sredstva ne izpolnjujejo posebne zahteve iz naslova II te uredbe glede velikosti izdaje, vendar izpolnjujejo vse druge zahteve iz naslova II te uredbe.

Sredstva, ki so priznana po točki (ii), se lahko priznajo samo do zneska neto likvidnostnih odливov v stresnih razmerah, ki nastanejo v tisti valuti, v kateri so denominirani in ki izhajajo iz iste podrejene družbe;“;

- (2) člen 3 se spremeni:

- (a) točki (8) in (9) se črtata;
- (b) točka (11) se nadomesti z naslednjim:

„11. ‚stresne razmere‘ pomeni nenadno ali veliko poslabšanje kapitalske ustreznosti ali likvidnostnega položaja kreditne institucije zaradi sprememb razmer na trgu ali idiosinkratičnih dejavnikov, ki povzročijo veliko tveganje, da institucija ne bo mogla izpolniti svojih obveznosti, ko zapadejo v naslednjih 30 koledarskih dneh;“;

- (3) člen 4 se spremeni:

- (a) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Kreditne institucije za vse postavke izračunajo in spremljajo količnik likvidnostnega kritja v valuti poročanja ne glede na valuto, v kateri so dejansko denominirane.

Poleg tega kreditne institucije za nekatere postavke ločeno izračunajo in spremljajo svoj količnik likvidnostnega kritja, kot sledi:

- (a) za postavke, ki se ločeno poročajo v valuti, ki ni valuta poročanja v skladu s členom 415(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, kreditne

institucije ločeno izračunajo in spremljajo svoj količnik likvidnostnega kritja v tej drugi valuti;

- (b) za postavke, denominirane v valuti poročanja, kadar je skupni znesek obveznosti, denominiranih v valutah, ki niso valuta poročanja, enak ali presega 5 % skupnih obveznosti kreditne institucije, brez regulativnega kapitala in zunajbilančnih postavk, kreditne institucije ločeno izračunajo in spremljajo svoj količnik likvidnostnega kritja v valuti poročanja.

Kreditne institucije poročajo svojemu pristojnemu organu o količniku likvidnostnega kritja v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 680/2014.“;

- (c) doda se naslednji odstavek 6:

„6. Kreditne institucije likvidnih sredstev, prilivov in odlivov ne štejejo dvojno.“;

- (4) člen 7 se spremeni:

- (a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Sredstva so premoženje, pravice, upravičenja ali deleži, ki jih ima kreditna institucija ali so vključeni v skupino iz točke (a), ki niso obremenjeni. Za te namene se za sredstvo šteje, da ni obremenjeno, če zanj ne veljajo nobene pravne, pogodbene, regulativne ali druge omejitve, ki bi kreditni instituciji preprečevale unovčitev, prodajo, prenos, dodelitev ali na splošno odtujitev sredstva z dokončno prodajo ali z repo poslom v naslednjih 30 koledarskih dneh. Za neobremenjena sredstva se štejejo naslednja sredstva:

- (a) sredstva, vključena v skupino, ki so na voljo za takojšno uporabo kot zavarovanje s premoženjem za pridobitev dodatnega financiranja na podlagi odobrenih kreditnih linij, ki jih ima na voljo kreditna institucija, ki pa še niso financirane, ali, če skupino upravlja centralna banka, na podlagi neodobrenih kreditnih linij, ki jih ima na voljo kreditna institucija, ki še niso financirane. Ta točka vključuje sredstva, ki jih ima kreditna institucija pri kreditni instituciji v združni mreži ali institucionalni shemi za zaščito vlog. Kreditne institucije predpostavljajo, da so sredstva v skupini obremenjena, da se poveča likvidnost na podlagi razvrstitve likvidnosti iz poglavja 2, pri čemer začnejo s sredstvi, ki niso primerna za likvidnostni blažilnik;
- (b) sredstva, ki jih je kreditna institucija prejela kot zavarovanje s premoženjem za namene zmanjševanja kreditnega tveganja pri repo poslih ali financiranja z vrednostnimi papirji, ter ki jih kreditna institucija lahko odtuji.“

- (b) odstavek 4 se spremeni:

- (i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) druga kreditna institucija, razen če je izpolnjen en ali več od naslednjih pogojev:

- (i) izdajatelj je subjekt javnega sektorja iz točke (c) člena 10(1) ali točke (a) ali (b) člena 11(1);

- (ii) sredstvo je krita obveznica iz točke (f) člena 10(1) ali točke (c) ali (d) člena 11(1) ali točke (e) člena 12(1);
 - (iii) sredstvo spada v kategorijo, ki je opisana v točki (e) člena 10(1);“;
- (ii) točka (g) se nadomesti z naslednjim:
 - „(g) kateri koli drug subjekt, ki kot svojo glavno poslovno dejavnost opravlja eno ali več dejavnosti, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2013/36/EU. Za namene tega člena se za SSPE šteje, da ne spadajo med subjekte iz te točke.“
- (c) v odstavku 7 se vstavi naslednja točka (aa):
 - „(aa) izpostavljenosti do enot centralne ravni države iz točke (d) člena 10(1);“;
- (5) člen 8 se spremeni:
 - (a) v odstavku 1 se v točki (a) drugega pododstavka točka (ii) nadomesti z naslednjim:
 - „(ii) izpostavljenosti do centralnih bank iz točk (b) in (d) člena 10(1);“;
 - (b) v odstavku 3 se točka (b) nadomesti z naslednjim:
 - „(b) vzpostavijo se notranji sistemi in kontrole, s katerimi se službi za upravljanje z likvidnostjo podeli dejanski operativni nadzor, da lahko unovči imetja likvidnih sredstev kadar koli v stresnem obdobju, ki traja 30 koledarskih dni, in za dostop do rezervnih finančnih sredstev, ne da bi to bilo neposredno v nasprotju s kakršnimi koli poslovnimi strategijami ali strategijami za upravljanje tveganja. Zlasti se v likvidnostni blažilnik ne vključijo sredstva, katerih unovčitev bi v stresnem obdobju, ki traja 30 koledarskih dni, brez njihove nadomestitve privedla do ukinitve varovanja pred tveganjem, kar bi ustvarilo odprto pozicijo tveganja, ki bi preseгла notranje omejitve kreditne institucije;“;
- (6) člen 10 se spremeni:
 - (a) v točki (b) odstavka 1 se točka (iii) nadomesti z naslednjim:
 - „(iii) rezerve, ki jih ima kreditna institucija v centralni banki iz točke (i) ali (ii), če je kreditni instituciji dovoljeno dvigniti take rezerve kadar koli v stresnih obdobjih in če so bili pogoji za tak dvig določeni v sporazumu med pristojnim organom kreditne institucije in centralno banko, v kateri so rezerve, ali v veljavnih predpisih zadevne tretje države.

Za namene te točke velja naslednje:

 - če rezerve poseduje podrejena kreditna institucija, se pogoji za dvig določijo v sporazumu med pristojnim organom države članice ali tretje države podrejene kreditne institucije in centralno banko, v kateri so rezerve, ali v veljavnih predpisih zadevne tretje države, kot je ustrezno;
 - če rezerve poseduje podružnica, se pogoji za dvig določijo v sporazumu med pristojnim organom države članice ali tretje države, v kateri je podružnica, in centralno banko, v kateri so rezerve, ali v veljavnih predpisih zadevne tretje države, kot je ustrezno;“;
 - (b) točka (d) odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

„(d) naslednja sredstva:

- (i) sredstva, ki predstavljajo terjatve do enot centralne ravni države ali do centralnih bank tretjih držav, ali sredstva, za katera te jamčijo, ki jim imenovana ECAI ni dodelila bonitetne ocene vsaj kreditne kakovosti 1 v skladu s členom 114(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (ii) rezerve, ki jih ima kreditna institucija v centralni banki iz točke (i), če sme kreditna institucija dvigniti take rezerve kadar koli v stresnih obdobjih in če so bili pogoji za tak dvig določeni bodisi v sporazumu med pristojnimi organi zadevne tretje države in centralno banko, v kateri so rezerve, bodisi v veljavnih predpisih zadevne tretje države.

Za namene točke (ii) velja naslednje:

- če poseduje rezerve podrejena kreditna institucija, se pogoji za dvig določijo bodisi v sporazumu med pristojnim organom države članice ali tretje države podrejene kreditne institucije in centralno banko, v kateri so rezerve, bodisi v veljavnih predpisih zadevne tretje države;
- če rezerve poseduje podružnica, se pogoji za dvig določijo bodisi v sporazumu med pristojnim organom tretje države, v kateri je podružnica, in centralno banko, v kateri so rezerve, bodisi v veljavnih predpisih zadevne tretje države.

Skupni znesek sredstev iz točk (i) in (ii) prvega pododstavka, denominiranih v dani valuti, ki jih lahko kreditna institucija prizna kot sredstva stopnje 1, ne presega zneska neto likvidnostnih odливov v stresnih razmerah kreditne institucije, ki nastanejo v tej isti valuti.

Poleg tega lahko kreditna institucija, kadar so sredstva, ki so v celoti ali deloma zajeta s točkama (i) in (ii) prvega pododstavka, denominirana v valuti, ki ni domača valuta zadevne tretje države, ta sredstva prizna za sredstva stopnje 1 samo do zneska, enakega neto likvidnostnim odливom kreditne institucije v stresnih razmerah, ki nastanejo v navedeni tuji valuti, ki ustreza poslom kreditne institucije v jurisdikciji, v kateri se prevzema likvidnostno tveganje;“;

(c) v točki (f) odstavka 1 se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„izpostavljenosti do institucij v kritnem premoženju izpolnjujejo pogoje iz člena 129(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali, če pristojni organ odobri delno opustitev iz zadnjega pododstavka člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pogoje iz navedenega pododstavka;“;

(d) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Za tržno vrednost izjemno visokokakovostnih kritih obveznic iz točke (f) odstavka 1 velja vsaj 7-odstotni odbitek. Za vrednost preostalih sredstev stopnje 1 ni potreben odbitek, razen kot je določeno v zvezi z delnicami in enotami v KNP v točkah (b) in (c) člena 15(2).“;

(7) člen 11 se spremeni:

(a) v točki (c) odstavka 1 se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) izpostavljenosti do institucij v kritnem premoženju izpolnjujejo pogoje iz člena 129(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali, če pristojni organ odobri delno

opustitev iz zadnjega pododstavka člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pogoje iz navedenega pododstavka;“;

(b) v točki (d) odstavka 1 se točka (iv) nadomesti z naslednjim:

„(iv) izpostavljenosti do institucij v kritnem premoženju izpolnjujejo pogoje iz člena 129(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali, če pristojni organ odobri delno opustitev iz zadnjega pododstavka člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pogoje iz navedenega pododstavka;“;

(8) člen 13 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Izpostavljenosti v obliki vrednostnih papirjev s premoženjskim kritjem iz člena 12(1)(a) se štejejo za listinjenja stopnje 2B, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) za listinjenje se lahko uporablja in tudi se uporablja oznaka ‚STS‘ ali ‚enostavno, pregledno in standardizirano‘ ali oznaka, ki se neposredno ali posredno sklicuje na te izraze, v skladu z Uredbo (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta*;
- (b) izpolnjena so merila iz odstavka 2 in odstavkov 10 do 13 tega člena.

* Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točki (a) in (b) se nadomestita z naslednjim:

- (a) „imenovana ECAI je poziciji v skladu s členom 264 Uredbe (EU) št. 575/2013 dodelila bonitetno oceno vsaj kreditne kakovosti 1 ali enakovredno stopnjo kreditne kakovosti v primeru kratkoročne bonitetne ocene;“;
- (b) „pozicija je v najbolj nadrejeni tranši ali tranšah listinjenja in ima vseskozi med trajanjem posla največjo prednost pri poplačilu. Za te namene se tranša šteje za najbolj nadrejeno, če po obvestilu o izvršbi in, če je ustrezno, zahtevi po takojšnjem plačilu tranša ni podrejena drugim tranšam istega posla ali sheme listinjenja glede prejetanja plačil iz glavnice in obresti, ne da bi se upoštevali zapadli zneski, nastali na osnovi pogodb o obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentih, provizij ali podobnih drugih plačil v skladu s členom 242(6) Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(ii) točke (c) do (f) in točke (h) do (k) se črtajo;

(iii) točka (g) se spremeni:

(a) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„pozicija v listinjenju je krita s skupino osnovnih izpostavljenosti in te osnovne izpostavljenosti ali vse spadajo samo v eno od naslednjih

podkategorij ali pa so sestavljene iz kombinacije stanovanjskih kreditov iz točke (i) in stanovanjskih kreditov iz točke (ii):“;

(b) točka (iv) se nadomesti z naslednjim:

„(iv) avtomobilski krediti in zakupi za kreditojemalce ali zakupnike, ki imajo sedež v državi članici oziroma so rezidenti države članice. Za te namene avtomobilski krediti ali zakupi vključujejo kredite ali zakupe za financiranje motornih vozil ali priklopnih vozil, kot so opredeljena v točkah (11) in (12) člena 3 Direktive 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta**, kmetijskih ali gozdarskih traktorjev iz Uredbe (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta***, dvokolesnih motornih koles ali trikolesnikov na motorni pogon iz Uredbe (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta**** ali goseničnih vozil iz točke (c) člena 2(2) Direktive 2007/46/ES. Taki krediti ali zakupi lahko vključujejo pomožno zavarovanje in storitve ali dodatne dele vozil ter v primeru zakupov preostalo vrednost zakupljenih vozil. Vsi krediti in zakupi v skupini so zavarovani s pravico do poplačila ali zavarovanjem z največjo prednostjo pri poplačilu za vozilo ali ustreznim jamstvom v korist SSPE, kot je določba o pridržku lastninske pravice;

** Direktiva 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) (UL L 263, 9.10.2007, str. 1).

*** Uredba (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. februarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru kmetijskih in gozdarskih vozil (UL L 60, 2.3.2013, str. 1).

**** Uredba (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru dvo- ali trikolesnih vozil in štirikolesnikov (UL L 60, 2.3.2013, str. 52).“;

(c) odstavki 3 do 9 se črtajo;

(9) člen 15 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) če kreditna institucija ni seznanjena z izpostavljenostmi, na katerih temelji KNP, za namene določanja ravni likvidnosti osnovnih sredstev in za namene določitve ustreznega odbitka za ta sredstva predpostavlja, da KNP vlaga v likvidna sredstva do največjega dovoljenega zneska v okviru svoje naložbene politike v istem vrstnem redu, kot so ta sredstva razvrščena za namene odstavka 2, pri čemer začne pri sredstvih iz točke (h) odstavka 2, nato pa nadaljuje v naraščajočem vrstnem redu, dokler ne doseže največjega skupnega naložbenega limita“;

(b) v odstavku 4 se doda naslednji pododstavek:

„Točnost izračunov, ki jih opravi depotna družba ali družba za upravljanje KNP pri določanju tržne vrednosti in odbitkov za delnice ali enote v KNP, vsaj enkrat na leto potrdi zunanji revizor.“;

(10) člen 16 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 16

Vloge ter drugo financiranje v združenih mrežah in institucionalnih shemah za zaščito vlog

1. Če kreditna institucija spada v institucionalno shemo za zaščito vlog vrste, omenjene v členu 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013, mrežo, ki bi bila upravičena do opustitve uporabe iz člena 10 navedene uredbe, ali združno mrežo v državi članici, se lahko vpogledne vloge, ki jih ima kreditna institucija pri centralni instituciji, obravnavajo kot likvidna sredstva, razen če centralna institucija, ki prejme vloge, te obravnava kot vloge za operativne namene. Če se vloge obravnavajo kot likvidna sredstva, se obravnavajo v skladu z eno od naslednjih določb:
 - (a) če mora v skladu z nacionalno zakonodajo ali pravno zavezujočimi dokumenti, ki urejajo shemo ali mrežo, centralna institucija imeti ali vlagati vloge v likvidna sredstva določene ravni ali kategorije, se vloge obravnavajo kot likvidna sredstva iste stopnje ali kategorije v skladu s to uredbo;
 - (b) če kreditni instituciji ni treba imeti ali vlagati vlog v likvidna sredstva določene stopnje ali kategorije, se vloge obravnavajo kot sredstva stopnje 2B v skladu s to uredbo, za njihov neporavnani znesek pa se uporablja najmanjši odbitek v višini 25 %.
2. Če ima v skladu z zakonodajo države članice ali pravno zavezujočimi dokumenti, ki urejajo eno od mrež ali shem, opisanih v odstavku 1, kreditna institucija dostop do nečrpanega likvidnostnega financiranja centralne institucije ali druge institucije v isti mreži ali shemi v roku 30 koledarskih dni, se tako financiranje obravnava kot sredstvo stopnje 2B, v obsegu, v katerem ni zavarovano z likvidnimi sredstvi in v katerem se ne obravnava v skladu z določbami člena 34. Za nečrpani odobreni glavni znesek likvidnostnega financiranja se uporablja najmanjši odbitek v višini 25 %.“;

(11) člen 17 se spremeni:

- (a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Zahteve iz odstavka 1 se uporabljajo po prilagoditvi za učinek, ki ga imajo na likvidna sredstva posli zavarovanega financiranja, zavarovani kreditni posli ali posli zamenjave zavarovanja z uporabo likvidnih sredstev na vsaj eni strani posla, če ti posli zapadejo v 30 koledarskih dneh, potem ko se odštejejo vsi veljavni odbitki, in če kreditna institucija izpolnjuje operativne zahteve iz člena 8.“;

- (b) doda se naslednji odstavek 4:

„4. Pristojni organ lahko v posameznih primerih opusti uporabo odstavkov 2 in 3, deloma ali v celoti, v zvezi z enim ali več zavarovanimi posli financiranja, zavarovanimi kreditnimi posli ali posli zamenjave zavarovanja, pri katerih se uporabljajo likvidna sredstva na vsaj eni strani posla in ki zapadejo v 30 koledarskih dneh, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) nasprotna stranka v poslu ali poslih je ECB ali centralna banka države članice;
 - (b) obstajajo izjemne okoliščine, ki pomenijo sistemsko tveganje za bančni sektor ene ali več držav članic;
 - (c) pristojni organ se pred odobritvijo opustitve posvetuje s centralno banko, ki je nasprotna stranka v poslu ali poslih, in tudi z ECB, če je zadevna centralna banka centralna banka Eurosistema.“;
- (c) doda se naslednji odstavek 5:

„5. EBA do [2 leti po začetku veljavnosti te delegirane uredbe] Komisiji poroča o tehnični primernosti mehanizma poravnave iz odstavkov 2 do 4 in o tem, ali bo verjetno imel škodljive učinke na poslovanje in profil tveganja kreditnih institucij s sedežem v Uniji, na stabilnost in pravilno delovanje finančnih trgov, na gospodarstvo ali na prenos denarne politike v gospodarstvo. V tem poročilu se oceni možnost spremembe mehanizma za poravnavo iz odstavkov 2 do 4 in, če EBA ugotovi, da sedanji mehanizem poravnave ni tehnično ustrezen ali ima škodljive učinke, bi se morale v njem priporočiti alternativne rešitve in oceniti njihov učinek.

Komisija pri pripravi morebitnih nadaljnjih delegiranih aktov na podlagi pooblastila iz člena 460 Uredbe (EU) št. 575/2013 upošteva poročilo EBA iz prejšnjega pododstavka.“;

(12) člen 21 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 21

Pobot poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti

1. Kreditne institucije izračunajo likvidnostne odlive in prilive, ki se pričakujejo v obdobju, ki traja 30 koledarskih dni, za pogodbe iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 575/2013 in kreditne izvedene finančne instrumente na neto osnovi po posameznih nasprotnih strankah, če obstajajo dvostranske pogodbe o pobotu, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 295 navedene uredbe.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 kreditne institucije denarne odlive in prilive, ki izhajajo iz poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti v tuji valuti in vključujejo popolno izmenjavo zneskov glavnice, ki se izvede hkrati (ali isti dan), izračunajo na neto osnovi, tudi če navedeni posli niso zajeti v dvostranski pogodbi o pobotu.
3. Za namene tega člena se šteje, da neto osnova ne vključuje zavarovanja s premoženjem, ki se da ali prejme v naslednjih 30 koledarskih dneh. Vendar pa se v primeru zavarovanja s premoženjem, ki naj bi se prejelo v naslednjih 30 koledarskih dneh, šteje, da neto osnova ne vključuje zadevnega zavarovanja le, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:
 - (a) zavarovanje se bo po prejemu štelo za likvidno sredstvo iz naslova II te uredbe;
 - (b) kreditna institucija bo pravno upravičena in operativno sposobna ponovno uporabiti zavarovanje s premoženjem, ko ga bo prejela.“;

(13) člen 22 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) trenutni neporavnani znesek za stabilne vloge na drobno in druge vloge na drobno, določen v skladu s členoma 24 in 25;

(b) trenutne neporavnane zneske drugih obveznosti, ki zapadejo, za katere lahko izdajatelj ali ponudnik financiranja zahteva izplačilo ali ki vsebujejo pričakovanje ponudnika, da bo kreditna institucija obveznost poplačala v naslednjih 30 koledarskih dneh, kot je določeno v skladu s členi 27, 28 in 31a;“;

(b) doda se naslednji odstavek 3:

„3. Pri izračunu likvidnostnih odlivov v skladu z odstavkom 1 se upošteva morebiten pobot soodvisnih prilivov, odobren v skladu s členom 26.“;

(14) v členu 23 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Kreditne institucije redno ocenjujejo verjetnost in potencialen obseg likvidnostnih odlivov v 30 koledarskih dneh za produkte ali storitve, ki niso omenjeni v členih 27 do 31a in ki jih te kreditne institucije ponujajo ali financirajo ali v zvezi s katerimi bi morebitni kupci menili, da so povezani s temi kreditnimi institucijami. Ti produkti ali storitve med drugim vključujejo:

(a) druge zunajbilančne obveznosti in pogojne obveznosti financiranja, vključno z neodobrenimi kreditnimi aranžmaji;

(b) nečrpane kredite in kratkoročne kredite velikim institucionalnim nasprotnim strankam;

(c) hipotekarne kredite, ki so bili dogovorjeni, a še niso bili črpani;

(d) kreditne kartice;

(e) prekoračitve;

(f) načrtovane odlive, povezane z obnovitvijo obstoječih kreditov na drobno ali kreditov velikim institucionalnim strankam ali podaljšanjem novih kreditov na drobno ali kreditov velikim institucionalnim strankam;

(g) obveznosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov, razen pogodb iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 575/2013 in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov;

(h) zunajbilančne produkte, povezane s trgovinskim financiranjem.“;

(15) v členu 25(2) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) vloga je vložena pri kreditni instituciji z zgolj spletnim poslovanjem;“;

(16) na koncu člena 26 se doda naslednji odstavek:

„Pristojni organi obvestijo EBA, katere institucije imajo koristi od pobota odlivov s soodvisnimi prilivi iz tega člena. EBA lahko zahteva podporno dokumentacijo.“;

(17) člen 28 se spremeni:

(a) odstavek 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„3. Kreditne institucije pomnožijo obveznosti, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh in izhajajo iz zavarovanih kreditnih poslov ali poslov z

instrumenti kapitalskega trga, kot so opredeljeni v točki (2) oziroma (3) člena 192 Uredbe (EU) št. 575/2013, z:

- (a) 0 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 10 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 1 iz člena 10, pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice iz točke (f) člena 10(1);
- (b) 7 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 10 te uredbe štela za likvidna sredstva kategorije iz točke (f) člena 10(1);
- (c) 15 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 11 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2A iz člena 11;
- (d) 25 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 13 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (i), (ii) ali (iv) točke (g) člena 13(2);
- (e) 30 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 12 te uredbe štela za likvidna sredstva kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (e) člena 12(1);
- (f) 35 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 13 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (iii) ali (v) točke (g) člena 13(2);
- (g) 50 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 12 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (b), (c) ali (f) člena 12(1);
- (h) odstotek najmanjšega odbitka, določenega v skladu z odstavkoma (2) in (3) člena 15 te uredbe, če so zavarovane z delnicami ali enotami v KNP, ki bi se, če ne bi bile uporabljene kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 15 te uredbe štejele za likvidna sredstva iste stopnje kot likvidna sredstva, namenjena kritju;
- (i) 100 %, če so zavarovane s sredstvi, ki ne spadajo pod nobeno od točk od (a) do (h) tega pododstavka.

Z odstopanjem od prvega pododstavka je stopnja odliva 0 %, če je nasprotna stranka v zavarovanem kreditnem poslu ali poslu z instrumenti kapitalskega trga domača centralna banka kreditne institucije. Vendar se v primerih, ko se posel izvede prek podružnice pri centralni banki države članice ali tretje države, v kateri je podružnica, stopnja odliva v višini 0 % uporablja le, če ima podružnica enak dostop do likvidnosti centralne banke, tudi v stresnih obdobjih, kot ga imajo kreditne institucije, registrirane v zadevni državi članici ali tretji državi.

Z odstopanjem od prvega pododstavka je za zavarovane kreditne posle ali posle z instrumenti kapitalnega trga, ki bi zahtevali stopnjo odliva iz prvega pododstavka, višjo od 25 %, stopnja odliva 25 %, če je nasprotna stranka v poslu primerna nasprotna stranka.

4. Zamenjave zavarovanja in drugi podobni posli, ki zapadejo v naslednjih 30 koledarskih dneh, povzročijo odliv, če se za izposojeno sredstvo uporablja nižji odbitek v skladu s poglavjem 2 kot za posojeno sredstvo. Odliv se izračuna tako, da se tržna vrednost izposojenega sredstva pomnoži z razliko med stopnjo odliva, ki se uporablja za posojeno sredstvo, in stopnjo odliva, ki se uporablja za izposojeno sredstvo, ki se določi v skladu s stopnjami iz odstavka 3. Za namene tega izračuna se za sredstva, ki se ne štejejo za likvidna sredstva, uporablja odbitek v višini 100 %.

Z odstopanjem od prvega pododstavka je stopnja odliva 0 %, če je nasprotna stranka v zamenjavi zavarovanja ali drugem podobnem poslu domača centralna banka kreditne institucije. Vendar se v primerih, ko se posel izvede prek podružnice pri centralni banki države članice ali tretje države, v kateri je podružnica, stopnja odliva v višini 0 % uporablja le, če ima podružnica enak dostop do likvidnosti centralne banke, tudi v stresnih obdobjih, kot ga imajo kreditne institucije, registrirane v zadevni državi članici ali tretji državi.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se za zamenjave zavarovanja ali druge podobne posle, za katere bi bila v skladu s tem prvim pododstavkom potrebna stopnja odliva, višja od 25 %, za tržno vrednost izposojenega sredstva uporabi stopnja odliva 25 %, če je nasprotna stranka primerna nasprotna stranka.“;

(b) dodajo se naslednji odstavki 7, 8 in 9:

„7. Sredstva, izposojena na nezavarovani podlagi z zapadlostjo v naslednjih 30 koledarskih dneh, se v celoti iztečejo, kar povzroči 100-odstotni odliv likvidnih sredstev, razen če ima kreditna institucija v lasti izposojena sredstva in izposojena sredstva niso del likvidnostnega blažilnika kreditne institucije.

8. Za namene tega člena je ‚domača centralna banka‘ kar koli od naslednjega:

- (a) če je matična država članica kreditne institucije euro sprejela za svojo valuto, katera koli centralna banka Eurosistema;
- (b) če matična država članica kreditne institucije eura ni sprejela za svojo valuto, nacionalna centralna banka;
- (c) centralna banka tretje države, v kateri je registrirana kreditna institucija.

9. Za namene tega člena je ‚primerna nasprotna stranka‘ kar koli od naslednjega:

- (a) enota centralne ravni države, subjekt javnega sektorja, regionalna vlada ali lokalni organ matične države članice kreditne institucije;
- (b) enota centralne ravni države, subjekt javnega sektorja, regionalna vlada ali lokalni organ države članice ali tretje države, v kateri je

kreditna institucija registrirana za posle, ki jih opravlja ta kreditna institucija;

- (c) multilateralna razvojna banka.

Vendar se osebe javnega sektorja, regionalne vlade in lokalni organi štejejo kot primerna nasprotna stranka samo, če jim je dodeljena utež tveganja 20 % ali manj v skladu s členom 115 ali členom 116 Uredbe (EU) št. 575/2013, kot je ustrezno.“;

- (18) v členu 29 se odstavek 2 spremeni:

- (a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) ponudnik in prejemnik likvidnosti predstavljata profil nizkega likvidnostnega tveganja po uporabi nižje stopnje odliva, ki se predlaga v odstavku 1, in uporabi stopnje priliva iz točke (c) navedenega odstavka;“;

- (b) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) profil likvidnostnega tveganja prejemnika likvidnosti se ustrezno upošteva pri upravljanju likvidnostnega tveganja ponudnika likvidnosti.“;

- (19) člen 30 se spremeni:

- (a) odstavki 2 do 5 se nadomestijo z naslednjim:

„2. Kreditna institucija izračuna dodaten odliv za vse sklenjene pogodbe, katerih pogodbeni pogoji v 30 koledarskih dneh in po pomembnem poslabšanju kreditne kakovosti kreditne institucije povzročijo dodatne likvidnostne odlive ali potrebe po zavarovanju s premoženjem, ter ga sporoči pristojnemu organu. Kreditna institucija obvesti pristojni organ o tem odlivu najpozneje ob predložitvi poročila v skladu s členom 415 Uredbe (EU) št. 575/2013. Če pristojni organ meni, da je tak odliv pomemben v zvezi s potencialnimi likvidnostnimi odlivi kreditne institucije, lahko od kreditne institucije zahteva, da doda dodaten odliv za navedene pogodbe, ki ustreza dodatnim potrebam po zavarovanju s premoženjem ali denarnim odlivom, ki so posledica pomembnega poslabšanja kreditne kakovosti kreditne institucije, kot je znižanje zunanje bonitetne ocene za vsaj tri stopnje. Kreditna institucija za navedeno dodatno zavarovanje s premoženjem ali denarne odlive uporablja 100-odstotno stopnjo odliva. Kreditna institucija redno pregleduje obseg tega pomembnega poslabšanja glede na zadevne določbe iz sklenjenih pogodb in rezultate tega pregleda sporoča pristojnemu organu.

3. Kreditna institucija doda dodatni odliv glede na potrebe po zavarovanju s premoženjem, ki bi nastale zaradi vpliva slabih razmer na trgu na njene posle z izvedenimi finančnimi instrumenti, če je ta vpliv pomemben. Izračun se opravi v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2017/208****.

4. Odlivi in prilivi, predvideni v obdobju 30 koledarskih dni, iz pogodb, navedenih v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 575/2013, in iz kreditnih izvedenih finančnih instrumentov se upoštevajo na neto osnovi v skladu s členom 21 te uredbe. V primeru neto odliva kreditna institucija rezultat pomnoži s

stopnjo odliva v višini 100 %. Kreditne institucije izvzamejo iz takih izračunov tiste zahteve glede likvidnosti, ki nastanejo zaradi uporabe odstavkov 1, 2 in 3 tega člena.

5. Če ima kreditna institucija kratko pozicijo, ki je krita z nezavarovano izposojno vrednostnih papirjev, kreditna institucija doda dodaten odliv, ki ustreza 100 % tržne vrednosti vrednostnih papirjev ali drugih sredstev, prodanih na kratko, razen če pogoji, pod katerimi si jih je kreditna institucija izposodila, zahtevajo njihovo vračilo šele po 30 dneh. Če je kratka pozicija krita z zavarovanim poslom financiranja z vrednostnimi papirji, kreditna institucija predvideva, da se bo kratka pozicija ohranila v obdobju 30 koledarskih dni, odliv pa se bo določil v višini 0 %.

***** Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/208 z dne 31. oktobra 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za dodatne likvidnostne odlive glede na potrebe po zavarovanju s premoženjem, ki bi nastale zaradi vpliva slabih razmer na trgu na posle institucije z izvedenimi finančnimi instrumenti (UL L 33, 8.2.2017, str. 14).“;

(b) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Vloge, prejete kot zavarovanje s premoženjem, se ne štejejo za obveznosti za namene člena 24, 25, 27, 28 ali 31a, temveč se zanje po potrebi uporabljajo določbe odstavkov 1–6 tega člena. Znesek prejetih denarnih sredstev, ki presega znesek denarnih sredstev, prejetih kot zavarovanje s premoženjem, se obravnava kot vloge v skladu s členom 24, 25, 27, 28 ali 31a.“;

(c) odstavek 11 se črta;

(d) odstavek 12 se nadomesti z naslednjim:

„12. V zvezi z zagotavljanjem kompleksnejših posredniških storitev se za posle, če je kreditna institucija krila prodajo na kratko ene stranke tako, da jih je notranje uskladila s sredstvi druge stranke, in ta sredstva ne izpolnjujejo pogojev za likvidna sredstva, uporablja 50-odstotna stopnja odliva za pogojno obveznost.“;

(20) člen 31 se spremeni:

(a) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Nečrpani odobreni znesek okvirnega likvidnostnega kredita, zagotovljenega SSPE, da bi lahko ta SSPE kupil sredstva, ki niso vrednostni papirji, od nefinančnih strank, se pomnoži z 10 %, če presega vrednost sredstev, trenutno kupljenih od strank, in če je najvišji znesek, ki se lahko črpa, pogodbeno omejen na vrednost trenutno kupljenih sredstev.“;

(b) v odstavku 9 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od točke (g) člena 32(3) lahko kreditna institucija, ki je posrednica, uporabi simetrični priliv in odliv, če se navedeni promocijski krediti zagotovijo kot pretočni krediti prek druge kreditne institucije, ki je posrednica. Ta priliv in odliv se izračunata tako, da se za nečrpani odobreni okvirni kredit ali okvirni likvidnostni kredit, ki je bil prejet in dan, uporabi stopnja, ki se za ta kredit uporablja na podlagi prvega pododstavka tega

odstavka, in ob upoštevanju pogojev in zahtev, ki so v tem odstavku sicer predpisani zanj.“;

(c) odstavek 10 se črta;

(21) vstavi se naslednji člen 31a:

„Člen 31a

Odlivi iz naslova obveznosti in zavez, ki niso zajete z drugimi določbami tega poglavja

1. Kreditne institucije s 100-odstotno stopnjo odliva pomnožijo vse obveznosti, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh, razen obveznosti iz členov od 24 do 31.
2. Če vsota vseh pogodbenih obveznosti za zagotovitev financiranja nefinančnim strankam v 30 koledarskih dneh, razen obveznosti iz členov od 24 do 31, presega znesek prilivov od teh nefinančnih strank, izračunanih v skladu s točko (a) člena 32(3), se za presežni znesek uporabi 100-odstotna stopnja odliva. Za namene tega odstavka nefinančne stranke med drugim vključujejo fizične osebe, MSP, podjetja, države, multilateralne razvojne banke in subjekte javnega sektorja ter ne vključujejo finančnih strank in centralnih bank.“;

(22) člen 32 se spremeni:

(a) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. Kreditne institucije za prilive iz odstavka 1 uporabljajo 100-odstotno stopnjo priliva, vključno zlasti za naslednje prilive:

- (a) denarna sredstva, ki jih dolgujejo centralne banke in finančne stranke, s preostalo zapadlostjo 30 koledarskih dni ali manj;
- (b) denarna sredstva iz naslova poslov trgovinskega financiranja iz točke (b) drugega pododstavka člena 162(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 s preostalo zapadlostjo 30 koledarskih dni ali manj;
- (c) denarna sredstva iz naslova vrednostnih papirjev, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh;
- (d) denarna sredstva iz naslova pozicij v lastniških instrumentih, ki so vključeni v glavne borzne indekse, če se likvidna sredstva ne štejejo dvakrat. Ta denarna sredstva vključujejo denarna sredstva, ki pogodbeno zapadejo v 30 koledarskih dneh, kot so dividende v denarju iz teh glavnih borznih indeksov in denarna sredstva iz teh lastniških instrumentov, ki so bili prodani, a še niso bili poravnani, če se ne priznavajo za likvidna sredstva v skladu z naslovom II.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 za prilive iz tega odstavka veljajo naslednje zahteve:

- (a) denarna sredstva, ki jih dolgujejo nefinančne stranke, s preostalo zapadlostjo 30 koledarskih dni ali manj, z izjemo zapadlih denarnih sredstev, ki jih te stranke dolgujejo iz naslova poslov trgovinskega financiranja ali zapadajočih vrednostnih papirjev, se za namene plačila glavnice zmanjšajo za 50 % njihove vrednosti. Za namene te točke ima izraz „nefinančne stranke“ isti pomen kot v členu 31a(2). Vendar lahko kreditne institucije, ki delujejo kot posrednice in

prejmejo zavezo iz drugega pododstavka člena 31(9) od kreditne institucije, ki jo je ustanovila in jo financira enota centralne ali regionalne ravni države vsaj ene države članice, da lahko izplačajo promocijski kredit končnemu prejemniku, ali prejmejo podobno zavezo od multilateralne razvojne banke ali subjekta javnega sektorja, upoštevajo priliv do zneska odliva, ki ga uporabljajo za zadevno zavezo za zagotovitev navedenih promocijskih kreditov;

- (b) denarna sredstva iz naslova zavarovanih kreditnih poslov in poslov z instrumenti kapitalskega trga, kot so opredeljeni v točkah (2) in (3) člena 192 Uredbe (EU) št. 575/2013, s preostalo zapadlostjo 30 koledarskih dni ali manj, se pomnožijo z:
- (i) 0 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 10 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 1 iz člena 10, pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice iz točke (f) člena 10(1);
 - (ii) 7 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 10 te uredbe štela za likvidna sredstva kategorije iz točke (f) člena 10(1);
 - (iii) 15 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 11 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2A iz člena 11;
 - (iv) 25 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 13 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (i), (ii) ali (iv) točke (g) člena 13(2);
 - (v) 30 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 12 te uredbe štela za likvidna sredstva kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (e) člena 12(1);
 - (vi) 35 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 13 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (iii) ali (v) točke (g) člena 13(2);
 - (vii) 50 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 12 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (b), (c) ali (f) člena 12(1);
 - (viii) odstotek najmanjšega odbitka, določenega v skladu z odstavkoma (2) in (3) člena 15 te uredbe, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno

uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 15 te uredbe šteje za delnice ali enote v KNP iste stopnje kot likvidna sredstva, namenjena kritju;

- (ix) 100 %, če so zavarovane s sredstvi, ki ne spadajo pod nobeno od točk od (i) do (viii) te točke.

Vendar se priliv ne prizna, če kreditna institucija zavarovanje s premoženjem uporabi za kritje kratke pozicije v skladu z drugim stavkom člena 30(5);

- (c) denarna sredstva iz naslova pogodbenih kreditov za povečanje trgovalnega portfelja, ki zapadejo v naslednjih 30 koledarskih dneh, zavarovana z nelikvidnimi sredstvi, imajo lahko 50-odstotno stopnjo priliva. Ti prilivi se lahko upoštevajo samo, če kreditna institucija ne uporablja zavarovanja s premoženjem, ki ga je prvotno prejela za kredite, za kritje katerih koli kratkih pozicij;
- (d) dolgovana denarna sredstva, ki jih kreditna institucija, ki dolguje ta zapadla denarna sredstva, obravnava v skladu s členom 27, razen vlog pri centralni instituciji iz člena 27(3), se pomnožijo z ustrezno simetrično stopnjo priliva. Če ustrezne stopnje ni mogoče določiti, se uporablja 5-odstotna stopnja priliva;
- (e) zamenjave zavarovanja in drugi podobni posli, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh, povzročijo priliv, če se za posojeno sredstvo uporablja nižji odbitek v skladu s poglavjem 2 kot za izposojeno sredstvo. Priliv se izračuna tako, da se tržna vrednost posojenega sredstva pomnoži z razliko med stopnjo priliva, ki se uporablja za izposojeno sredstvo, in stopnjo priliva, ki se uporablja za posojeno sredstvo v skladu s stopnjami iz točke (b). Za namene tega izračuna se za sredstva, ki se ne štejejo za likvidna sredstva, uporablja odbitek v višini 100 %;
- (f) če se zavarovanje s premoženjem, pridobljeno s povratnimi repo posli, izposojami vrednostnih papirjev, zamenjavami zavarovanja ali podobnimi posli, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh, uporabi za kritje kratkih pozicij, ki se lahko podaljšajo na več kot 30 dni, kreditna institucija domneva, da bodo taki povratni repo posli, izposoje vrednostnih papirjev, zamenjave zavarovanja ali drugi podobni posli obnovljeni in ne bodo povzročili nobenih denarnih prilivov, kar odraža potrebo po nadaljnjemu kritju kratke pozicije ali ponovnem nakupu zadevnih vrednostnih papirjev. Kratke pozicije vključujejo primere, v katerih je v izravnani poziciji kreditna institucija na kratko dokončno prodala vrednostni papir kot del strategije trgovanja ali varovanja pred tveganjem, in primere, v katerih si je v izravnani poziciji kreditna institucija izposodila vrednostni papir za določeno obdobje ter posodila vrednostni papir za daljše obdobje;
- (g) nečrpani krediti ali likvidnostni krediti, vključno z nečrpanimi okvirnimi likvidnostnimi krediti centralnih bank, in druge prejete zaveze, razen tistih iz drugega pododstavka člena 31(9) in iz člena 34, se ne upoštevajo kot priliv;

- (h) denarna sredstva iz naslova vrednostnih papirjev, ki jih je izdala sama kreditna institucija ali SSPE, s katerim je kreditna institucija tesno povezana, se upoštevajo na neto osnovi, stopnja priliva pa se uporablja na podlagi veljavne stopnje priliva za sredstva, namenjena kritju, v skladu s tem členom;
 - (i) krediti z nedoločenim pogodbenim končnim datumom se upoštevajo z 20-odstotno stopnjo priliva, če pogodba kreditni instituciji omogoča, da odstopi od pogodbe ali zahteva plačilo v 30 koledarskih dneh“;
- (b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:
- „5. Odlivi in prilivi, ki so predvideni v obdobju 30 koledarskih dni, iz pogodb, navedenih v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 575/2013, in iz kreditnih izvedenih finančnih instrumentov se izračunajo na neto osnovi v skladu s členom 21 in se pomnožijo s 100-odstotno stopnjo priliva v primeru neto priliva.“;
- (23) člen 34(2) se spremeni:
- (a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) ponudnik in prejemnik likvidnosti predstavljata profil nizkega likvidnostnega tveganja po uporabi višje stopnje priliva, ki se predlaga v odstavku 1, in uporabi stopnje odliva iz točke (c) navedenega odstavka;“;
 - (b) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) profil likvidnostnega tveganja prejemnika likvidnosti se ustrezno upošteva pri upravljanju likvidnostnega tveganja ponudnika likvidnosti.“;
- (24) Priloga I se spremeni:
- (a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Znesek ‚presežnih likvidnih sredstev‘ sestavljajo spodaj opredeljeni elementi:

 - (a) prilagojeni znesek nekritih obveznic, ki se štejejo za sredstva stopnje 1, ki je enak vrednosti vseh likvidnih sredstev stopnje 1 po odbitkih z izjemo kritih obveznic stopnje 1, ki bi jih imela kreditna institucija ob poravnavi (*unwind*) katerega koli zavarovanega posla financiranja, zavarovanega kreditnega posla ali posla zamenjave zavarovanja, ki zapade v 30 koledarskih dneh od dneva izračuna in pri katerem si kreditna institucija in nasprotna stranka izmenjata likvidna sredstva na vsaj eni strani posla;
 - (b) prilagojeni znesek kritih obveznic, ki se štejejo za sredstva stopnje 1, ki je enak vrednosti vseh kritih obveznic stopnje 1 po odbitkih, ki bi jih imela kreditna institucija ob poravnavi katerega koli zavarovanega posla financiranja, zavarovanega kreditnega posla ali posla zamenjave zavarovanja, ki zapade v 30 koledarskih dneh od dneva izračuna in pri katerem si kreditna institucija in nasprotna stranka izmenjata likvidna sredstva na vsaj eni strani posla;

- (c) prilagojeni znesek sredstev stopnje 2A, ki je enak vrednosti vseh sredstev stopnje 2A po odbitkih, ki bi jih imela kreditna institucija ob poravnavi katerega koli zavarovanega posla financiranja, zavarovanega kreditnega posla ali posla zamenjave zavarovanja, ki zapade v 30 koledarskih dneh od dneva izračuna in pri katerem si kreditna institucija in nasprotna stranka izmenjata likvidna sredstva na vsaj eni strani posla; in
 - (d) prilagojeni znesek sredstev stopnje 2B, ki je enak vrednosti vseh sredstev stopnje 2B po odbitkih, ki bi jih imela kreditna institucija ob poravnavi katerega koli zavarovanega posla financiranja, zavarovanega kreditnega posla ali posla zamenjave zavarovanja, ki zapade v 30 koledarskih dneh od dneva izračuna in pri katerem si kreditna institucija in nasprotna stranka izmenjata likvidna sredstva na vsaj eni strani posla.“;
- (b) odstavek 5 se črta.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od [18 mesecev po datumu objave te uredbe o spremembah].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13.7.2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER